

на началата си, да отстъпваме на убѣжденията си, за това ний ще са трудимъ да не бѣдемъ отъ онѣзи, които, лишени отъ здрави и постоянни начала, или водими отъ лични интереси, са показватъ винаги готови да обръщатъ гърбъ на слънцето, което захожда, и нижайше да са поклонятъ на слънцето, което изгрѣва.

„Не е да не съзнаваме товарѣтъ, който земами на гърба си, мъчнотиитѣ и припятствията, които ще срѣщаме, но ний сме рѣшени да се боримъ противъ тѣхъ, по мѣрата на силитѣ ни, като не диримъ друго възнаграждение освѣнъ съзнанието, че изпълняваме свой дългъ къмъ отечеството. За това наше предприятие ний ще черпимъ сила и въодушевление и отъ по-нататашното съчувствие и съдѣйствие, като се надѣваме да намѣримъ у читающата и интересующата се въ общественитѣ наши дѣла публика.

„Ний се считама длъжни тукъ да обявимъ, че нашиятъ листъ нѣма никаква связь съ листа който се издаваше въ Княжеството подъ същото название, нито е негово продължение“ (гледай брой 1).

127. *Общо Мнѣние за презъ великото народно събрание.* — Почнѣлъ е да излиза въ Свищовъ прѣзъ Юний, неопрѣдѣлено въ какъвъ срокъ, изгѣзли сѣ само нѣколко броя (азъ съмъ видѣлъ само брой 1), подъ неизвѣстна менѣ редакция.

Ето нѣколко думи, отъ които може да се види каква е била цѣлѣта на в. „Общо Мнѣние“:

„Общото Мнѣние въ княжеството е вече на всички извѣстно. Българскиятъ народъ не пропусна отъ денѣтъ на издадената прокламация ни единъ случай за да не каже по найоткритъ и най несъмнѣнъ начинъ чувствата си отъ любовъ, отъ прѣданность и отъ безгранично довѣрие къмъ любимиятъ си Князь, плѣменникъ на Царя-Освободителя и братовчедъ на сегашниятъ Руский Императоръ Александръ III. Не само градоветѣ сѣ исклучение на една измамена частъ отъ търновското народонаселение, но въобще народѣтъ отъ всичкитѣ на отечеството ни, се издигнаха като единъ чилекъ и поздравиха въ лицето на князѣтъ единственниятъ залогъ за нашето народно благосъстояние и бѣдѣще прѣуспяване. Но, изборитѣ, народѣтъ